

Arrest

nr. 213 215 van 30 november 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 oktober 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAEGEN, die *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, komt op 22 mei 2008 België binnen en dient op 26 mei 2008 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 mei 2009 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 27 mei 2009 dient verzoekster bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een beroep in tegen deze beslissing.

Op 24 november 2009 wordt W.M.W.G., zijnde de dochter van verzoekster te Torhout geboren.

Per brief van 1 december 2009 meldt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de Raad dat de beslissing van 12 mei 2009 wordt ingetrokken.

Bij arrest nr. 35 816 van 14 december 2009 verwerpt de Raad het beroep van verzoekster.

Op 14 december 2009 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 21 juni 2010 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van verzoekster een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Op 12 juli 2010 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 juli 2010 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quater*).

Bij arrest nr. 41 955 van 20 april 2010 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster.

Op 21 juni 2010 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van verzoekster een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Bij arrest nr. 50 324 van 27 oktober 2010 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van de beslissing van 12 juli 2010 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quater*).

Op 19 november 2010 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 12 maart 2012 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet van 19 november 2010 onontvankelijk verklaard.

Op 26 maart 2012 wordt tevens aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 25 april 2012 dient verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Op 23 april 2013 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet van 25 april 2012 onontvankelijk verklaard.

Op 23 april 2013 wordt verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Bij arrest nr. 142 300 van 30 maart 2015 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van de beslissingen van 23 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet van 25 april 2012 onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 4 mei 2016 dient verzoekster een derde verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 juni 2016 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Op 18 oktober 2016 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 25 oktober 2016 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van verzoekster een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing:

“(…) In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de mevrouw⁽¹⁾, die verklaart te heten⁽¹⁾,

naam : W. (...) + 1 kind voornaam : M. W. (...) geboortedatum : (...).1986 geboorteplaats : K. (...) nationaliteit : Kenia

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 18/10/2016 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen ⁽¹⁾

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen. (...)”

Bij arrest nr. 185 909 van 26 april 2017 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster.

Op 8 mei 2017 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing om de termijn om het grondgebied te verlaten, vervat in de thans bestreden beslissing, te verlengen tot 18 mei 2017.

Op 17 oktober 2017 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen deze beslissing wordt geen beroep tot nietigverklaring ingediend.

2. Over de rechtspleging

Ter zitting van 21 november 2018 legt de verwerende partij het vonnis van 4 mei 2018 in zaak met rolnummer 17/5052/A van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, sectie familie- en jeugdrechtbank neer. De neerlegging van bijkomende stukken in de annulatieprocedure is niet voorzien in het procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg wordt dit stuk uit de debatten geweerd.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In de nota werpt de verwerende partij een exceptie op van onontvankelijkheid wegens gebonden bevoegdheid wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten. Ter zitting wordt afstand gedaan van deze exceptie.

3.2. Uit bijkomende informatie die door de verwerende partij aan de Raad werd overgemaakt blijkt onder andere het volgende.

Op 17 oktober 2017 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Tegen de beslissing van 17 oktober 2017 heeft verzoekster geen beroep tot nietigverklaring ingediend. Deze beslissing is aldus definitief en uitvoerbaar. Verzoekster valt bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing nog steeds onder de gelding van het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 oktober 2017.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Gevraagd naar het belang dat verzoekster nog zou hebben in deze zaak, geeft de advocaat van verzoekster aan nog steeds belang te hebben omdat de thans bestreden beslissing onwettig is, deze dan ook dient te worden vernietigd zodat deze later niet kan gebruikt worden om bijvoorbeeld een inreisverbod op te leggen waarbij wordt verwezen naar een eerder bevel om het grondgebied te verlaten.

De advocaat van verzoekster gaat er in zijn betoog aan voorbij dat het bevel om grondgebied te verlaten van 17 oktober 2017 definitief in het rechtsverkeer aanwezig is, zodat alleszins de vaststelling dat verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 oktober 2017 niet heeft uitgevoerd, overeind blijft indien zou worden overgegaan tot de afgifte van een inreisverbod aan verzoekster. Een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing doet hieraan geen afbreuk.

De Raad stelt vast dat een nieuw en recenter bevel om het grondgebied te verlaten definitief in het rechtsverkeer aanwezig is en dat dit bevel dient te worden uitgevoerd. Verzoekster kan bijgevolg geen voordeel meer halen uit de vernietiging van een ouder bevel om het grondgebied te verlaten, zodat de Raad van oordeel is dat verzoekster geen actueel belang meer heeft bij haar beroep.

Het beroep is niet ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET